

LOWION (3) *part praet pass impf*

łowion (1), **łowiony** a. *łowion* (2).

Pierwsze o jasne; -ón, -(o)n-.

sg m N łowión (1). ◇ I łowi(o)nym (1). ◇ pl N m pers łowi(e)ni (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chwytny, łapany sposobem myśliwskim lub rybackim (3) : Zaiąc, o którym czásie ma bydz łowión. SarnStat 673.

Wyrażenie: »zwierz łowiony« (1): od Rufi wezwáni łą Połowcy od plonu/ bo Ruś plon połonem zowie. Albo też od łowow/ bo łie plony cudzemi álbo zwierzem łowionym żywili obyczáiem Táthárłkim BielKron 350v.

W przeni (1) :

W porównaniu (1): Człowiek niewie końcá łwego/ ále iáko ryby wędą y ptaki łidłem/ ták ludzie czáfu złego łowieni bywáią. WysKaz 12.

KCh